

Juli 1868

AUTHOR/KEY FIGURE

H.C. Aggersborg, Pauline Aggersborg

FACTS

Document type:

Note

Mentioned people:

Georgia Skovgaard

Archive:

Mappe 8 nr. 04

TRANSCRIPTION

Fru Georgia Skovgaard født Schouw.

O, tunge Sorgensbud! O bittre skaal!

Saa ung og Timeglasset alt udrundet.

Bortkaldt fra dem der var Dit Hjertes Lyst,

Fra al den Kjærlighed der holdt Dig bunden.

Der straalte fra Dit Øjes dybe Grund

En stille Klarhed som naar Stjerner tindre;

Den kom fra Troens Perle i Din Sjæl,

den kom fra Skjønhedsvældet i Dit Indre.

Den skinned' liflig i den Arnes Ly,

I fattigst Vraae den standsed' mangel Klage,

den vækked' Tankens Blomst i Dine smaae,

gav Liv og Kraft til ham som staaer tilbage.

Ja, han forstod Dit Øjes stille Sprog,

som i Dit Ord den fulde Sandheds Kjerne.

I Konstens og Naturens Helligdom

den fulgte ham, Du var hans klare Stjerne.

Nu er Du skjult for ham bag dunkle Sky,

Den lyse Bane gik imod det Høje;

Nu stirrer han, nu stirre dine Smaa

med længselsgraad i deres trætte Øje.

●2●

Gud lad ei Korset rent dem bøje ned,

Lad Frelsens dyre Draabe Vunden lindre!

Da venter gjennem Graadens Taagenet

hin stille Klarhed – som naar Stjerner tindrer.

+

Den Georgia Krogaard paa Schonen

O, lange Sorgenstund! o bitter Smert!
Saa ung og Timglaspet alt udsundet!
Portvædet fra dem der var det sjæfertes Lyst,
Fra al den Sjerlighed der holdt sig bunden.

Nu strælte fra det Øjes dybe Grund
En stille Klarhed som naar stjerner lindre;
Nu kom fra Troens Perle den Guld,
Nu kom fra Skønhedsvaldet i det Andre.

Nu skinnede' blødt i den Arme Høj,
I faldt og Mæse den slunkede' mangen Klage,
Nu vakkede' Tankens Klemme i dine Smæses
Gav Liv og Kraft til ham som stæver tilbage.

Ja, han forstod det Øjes stille Sprog,
Som i det Ord den fulde Sandheds Sjæle,
I Kunstens og Naturens Hellegdom
Du fulgte ham, Du var hans klare Stjerne.

Nu er Du skjult for ham bag dunkle Høj,
Den lyse Bane gik imod det Høje,
Nu stirrer han, nu stirre dine Smæses
Med længselsgraad i deres troste Øje!

Gud Lad et Korset rent dem boje ned,
Lad Frelsens dybe Maale Vunden lindre!
Der venter gjen nem Graadens Taaen
Den stotte Klarhed - som naar Sjerner tindre.